

Jindřich Kulhavý: Jak jsme na tom s demokracií?

- CZ24 News | 9. listopadu 2022

ČESKO: Třicet let uplynulých od tzv. Sametové revoluce, kterou za neřízený proces s hlavním představitelem Václavem Havlem považuje málokdo, a i ten musí být na to dostatečně naivní, nás velkým obloukem vrací zpět do období rozvinutého socialismu řízeného aktivními aparátčíky a dozorovaného lidmi, kteří si po tolika letech dovolují klidně kandidovat na prezidenta republiky. Masaryk by se v hrobu otáčel, kdyby to věděl.

STB měla své lidi všude a její nástupný orgán je tam má také, jen pod jinou značkou. Uvedeme příklad. Představte si, že máte zájem o státní zakázku. Ona by se měla nyní spíše nazývat vládní, protože stát jako takový už zdaleka neochraňuje všechny své občany a rozděluje je na správné, tedy názorově podržené vládní ideologii, a na proruské, což jsou všichni, kteří mají k způsobu současné vlády jakékoliv připomínky. Je úplně jedno, čeho se týkají. Můžete nesouhlasit s energetickou, nedej bože s proukrajinskou devastační či prounijní řitolezeckou politikou, ihned jste označeni za Putinovi sluhy a šváby. Nic na tom nemění ani to, že Vám jde o mír, klid zbraní a soustředění se na vyložení českou problematiku, která by měla být pro českou vládu prioritní. Poté stačí, že své názory zveřejňujete na webu, blogu či sociálních sítích, a firma, ve které pracujete, je rázem také negativně vnímána a ohrožena právě při získávání zakázek. Řekneme to zjednodušeně. Kdo nadržuje hubu a krok, je odsunut na kraj společnosti a vnímán jako destruktor a vládní nepřítel. Což je při hospodářských výsledcích této vlády, jejíž premiér je zároveň označován v zahraničí za nejhoršího dočasného předsedu EU v její historii, skutečně ubohé. I proto lze očekávat, že se vlastníci a manažeři velkých společností budou snažit souhlasně tleskat vládě, protože jinak by ohrožovali sami sebe a své podnikání. Až tam jsme to dopracovali.

V individuální rovině se jednotlivci stávají nepohodlnými již od doby vlády Andreje Babiše v době covidové. Tzv. dezinformátoři mající tehdy v důsledku stoprocentní pravdu a jsou spojeni do „dezinformační“ zóny či scény si prvky svého odporu dovolují přenést i do současné doby plně Ukrajiny. Není to o tom, že by někdo Ukrajince nenáviděl a miloval Rusy. Pro většinu Čechů šlo po mnoho let o jeden národ, o jehož štěpení tu mělo povědomí minimum občanů. Majdan někomu mohl otevřít oči, dalších 8 let bojů na východu země také, ale zajímalo to tu málokoho. To se změnilo až loni v březnu, kdy státní proamerická a prounijní propaganda navázala na covidovou tematiku, čímž uvedla do pohotovosti většinu „dezinformátorů“ neochotných skočit na každou návnadu. Tito lidé začali shánět informace i z jiných zdrojů, ostatně většina z nich to tak dělá dlouhodobě. Rozhodně mezi ně patří i americká média kritizující tamní Demokraty a prezidenta Bidena, dále pravicově zaměřené alternativní evropské internetové stránky, ovšem občas bylo a je možné citovat i relativně liberální zprávy, které se pravděpodobně omylem dostaly přes mainstreamovou vnitrofiremní cenzuru. Tito spoluobčané jsou perzekuováni, vnímání negativně, dehonestováni.

Vít Rakušan byl na svou roli a pozici na Ministerstvu vnitra asi velmi dobře připravován a jeho přístup k demokracii je v souladu se snahami Jourové v Evropské komisi. Omezování svobody slova a zúžení názorové platformy na sdílený souhlas s vystupováním vlády se stal normou pro dnešní chápání demokracie ze strany vlády a Pětikoalice. Souznění veřejnoprávních ČT a ČRo se soukromě vlastněnými tv stanicemi Nova, Prima-CNN a Barrandov je varující již dlouho, ovšem doba covidová ho posunula o mnoho stupňů výše a ukazuje se, že protidemokratické názorové hlásné trouby mají

stejně pozadí, tedy hromady peněz určujících směr vysílání těch jediných správných informací. O tom, co může u nich vyvolat paniku, jasně hovoří změna majitele Twitteru a přístup Muska k jeho otevření všem názorům. Což vyvolalo poplach v Evropské komisi a ve vedení řady firem stojících opět na straně amerických Demokratů a unijních liberálů. To svědčí o tom, kdo je tvůrcem všech těch nepříjemných změn, které jsou součástí degradace našich životů a dosavadní životní úrovně.

V neposlední řadě jsme aktuálně svědky machinací a manipulací kolem kandidátů na prezidenta. Zatímco někteří jsou vysazováni hned do 2.kola, jmenujme Petra Pavla, Danuši Nerudovou, jejichž kádrový posudek je vyčištěn a zápory tajeny, což u generála a exkomunisty Pavla majícího svazek u STB jde velmi těžko, ostatní prounijní zástupce lze považovat pouze za jakési předskokany, jejichž voliči z prvního kola automaticky přejdou na stranu některého z výše dvou uvedených. Naopak Andrej Babiš bude nadále pod těžkou palbou médií a Pětikoalice, na což je už však zvyklý a dokáže mnohé ustát. I přes svůj spíše prounijní postoj a v mnohém dalším částečně neutrální má i přes minulost spojenou s STB a podnikatelským terorismem šanci být největším konkurentem pětikolkových favoritů. Z opačného břehu odešla bohužel předčasně Vitásková a bude třeba se spojit a domluvit na jednom jediném kandidátovi. Postupně budou všichni pomlouváni, část odpadne kvůli vysokým nákladům na kampaň, vydrží jen ti s naší velkou podporou. Reálně moc šancí nemají. Teoreticky by mohly pomoci výsledky včerejších parlamentních voleb v USA, také vývoj na Ukrajině, ale nečekejme zázraky, zároveň nestahujme trenky před brodem. Jisté však je, že Rakušan s povolením likvidovat kohokoliv stále sedí na ministerstvu a pokračuje v pohrbívání demokracie.

AUTOR. Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)